

1ste Valgkreds kan komme igennem med det Forslag, han har stillet. Jeg indrømmer, at det i Formen er praktisk og rigtigt, men det forslaaet efter min Mening ingen Ting; det dækker ikke tilnærmelsesvis det uhyre Hul, der fremkommer, naar vi efterhaanden komme til at tage Hartkornskatten bort.

Hvad det andet Forslag angaar, om at bygge en kommunal Bessatning paa Bygningsskatten, maa jeg sige, at denne Metode har noget for mig ret tiltalende, naar jeg ser det fra et rent kommunalt Synspunkt, idet det for min Kommunes Bedkommende vilde afhjælpe alle Kalamiteter, selv om vi skulde til meget store Skattepaalæg, idet vi i den Kommune, jeg staar i Spidsen for, efter en foreløbig Opgørelse have en bygningsskattelystpligtig Assurance-sum paa omtrent 17 Mill. Kr., medens vi have af Hartkorn omtrent 460 Tønder. Det vil med andre Ord sige, at hvis det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds fik sit Forslag igennem, vilde vi derved opnaa det samme, som om vi bragte vore 460 Tdr. Hartkorn op til mellem 3 og 4,000 Tdr. Det vil let indses, at en saadan Udvidelse af vor Skattebasis vilde kunde forslaa noget, og at man af den Grund ikke i min Kommune vilde have stor Frygt for Fremtiden, vel at mærke, naar de paagældende Skatteydere kunde betale Skatten. Men jeg indrømmer, at til Trods for det fristende for mig personlig i at gaa med til det Forslag, har jeg ikke kunnet bekvemme mig til det af den Grund, at det allerstørste Del af Landet; jeg tror ikke, at det overhovedet gaar an at bygge en Skattelov paa noget saa usikkert som Bygningsskatten. Selve den rent praktiske Invending er egentlig tilstrækkelig for mig, at Bygningsskatten er en Afgift, der i allerhøjeste Grad er variabel. Et Lar kan en Gjenstand være afgiftspligtig og et andet Lar ikke; det kommer an paa, hvilken Næring den Mand, der bor i Gjenstanden, driver. Man vilde altsaa ikke vide, om man det næste Lar fik Stat af den paagældende Gjenstand eller ikke, men dertil kommer — det er noget, vi alle kende —, at Bygningsskatten ret hyppig ad administrativt Vej bliver strøgen, eftergivet af en eller anden Grund. Derover ere de kommunale Bestyrelser aldeles ikke Herrer; det er noget, der sker rent administrativt gennem Generaldirektoratet for Skattevæsenet, og det vil da efter min Mening været ret uheldigt, om man ved Bessatning i Kommunerne skulde være afhængig af, hvorvidt man oppe i Generaldirektoratet for Skattevæsenet fandt Anledning til at efterkomme de mange Begæringer, der sikkert

wilbde fremkomme om Fritagelse for Bygningsskatten. Og endelig kommer der for det tredje det til, at det er meget hyppigt, at Bygningsskatten bliver refunderet, efter at den allerede er erlagt. Jeg vil ikke komme ind paa, hvorledes det vilde komme til at se ud for Kommunekasserne, hvis man i nogen væsentlig Grad skulde komme ind paa det Princip, at man det ene Lar maa refundere de Skatteindtægter, man havde haft i det forudgaaende; det vilde næppe gaa an, det tror jeg ikke, man kunde være fjent med. Jeg indrømmer paa den anden Side, at det rene Princip i Sagen, dette, at lægge Skat paa alle faste Gjenstande, er efter min Mening rigtigt og korrekt, saa længe vi overhovedet ere nødt til at beholde Hartkornskatten, og det antager jeg, at vi ere nødt til i en langt større Fremtid end den, vi behøve at se paa. Jeg kan godt forstaa, at man er kommen paa den Tante at stille Forslag om at komme til en Skat ogsaa paa Bygninger, og jeg tror ogsaa, at vi maatte kunne komme dertil. Det er muligt, at vi ad den Vej, der fra første Tjeblik saa meget utiltalende ud, og som ogsaa den højtærede Minister har berørt, nemlig Skat paa alle Bygninger, kan komme til en Løsning, der ser nogenlunde tilfredsstillende. Den ser meget utiltalende ud, det indrømmer jeg, men ved nærmere Betragtning er den ikke saa affrækkende. Det er muligt, at man ad den Vej kan komme til en Løsning, men Bestemmelserne om, at Bygningsskatt eller ikke Bygningsskatt skal være det afgørende, er i alt Fald for mig en aldeles ubrugelig Basis, og derfor har jeg ikke kunnet slutte mig til dette Forslag.

Der kunde være adskilligt andet, som jeg kunde have lyst til at udtale mig om, men jeg skal af Hensyn til Tiden indstrænke mig hertil.

B. Pedersen: Jeg skal ikke komme ind paa at omtale Vindringsforslagene, hvoraf jeg er Medforslagsstiller, idet den ærede Ordfører (Wojen) med Hensyn til disse Vindringer har udtalt sig paa en saadan Maade, at jeg kan slutte mig dertil. Jeg skal dog bemærke, at der er et Par tilhneladende mindre Vindringer, som jeg lægger særlig Vægt paa. Blandt andet er der Forslaget om, at Tidsgrænsen for det skattepligtige Ophold ansættes til 2 Maanedener. Jeg tror, denne Bestemmelse vil i mange Kommuner saa meget stor Betydning og finder den i og for sig fuldstændig rigtig; ligeledes anser jeg det ogsaa for at være rigtigt, at Sogneraadenes Myndighed udvides noget, saaledes at disse kommunale